

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind accesul la informațiile de interes public

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1. – Prezenta lege reglementează accesul liber și nediscriminatoriu al persoanei la informațiile de interes public, în scopul promovării transparenței asupra administrării treburilor publice și asigurării dreptului cetățenilor și societății civile de a monitoriza activitatea autorităților și instituțiilor publice și folosirea resurselor financiare publice.

Art.2. – În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) prin *autorități sau instituții publice* se înțeleg autoritățile publice desemnate ca atare potrivit Constituției României, autoritățile publice și instituțiile publice definite astfel prin actul normativ de înființare, precum și regiile autonome;

b) prin *informație de interes public* se înțelege orice informație produsă sau gestionată de o autoritate sau instituție publice;

c) prin *informație clasificată* se înțelege informația pentru care se cere protecție împotriva dezvăluirii neautorizate, desemnată astfel prin încadrarea în clasele și nivelurile de securitate;

d) prin *informație cu privire la datele personale* se înțelege orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.

CAPITOLUL II

Organizarea accesului la informațiile de interes public

Secțiunea 1

Dispoziții comune privind accesul la informațiile de interes public

Art.3. – (1) Pentru asigurarea accesului oricărei persoane la informațiile de interes public, autoritățile și instituțiile publice au obligația de a organiza compartimente specializate de informare și relații publice sau de a desemna persoane cu atribuții în acest domeniu.

(2) Atribuțiile, organizarea și funcționarea compartimentelor de informare și relații publice se stabilesc, pe baza dispozițiilor prezentei legi, prin regulamentul de organizare și funcționare al autorității sau instituției publice respective.

Art.4. – (1) Fiecare autoritate sau instituție publică are obligația de a comunica din oficiu, prin compartimentul de informare și relații publice, următoarele informații de interes public:

a) actele normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice;

b) structura organizatorică, atribuțiile departamentelor, programul de funcționare, programul de audiențe al autorității sau instituției publice;

c) numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau instituției publice și al funcționarului responsabil cu difuzarea informațiilor publice;

d) coordonatele de contact ale autorității sau instituției publice, respectiv: denumirea, adresa, numerele de telefon, fax, adresa de E-mail și adresa paginii de Internet;

e) sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil;

f) programele și strategiile proprii;

g) lista documentelor destinate accesului public;

h) modalitățile de contestare a deciziei autorității sau instituției publice în situația în care persoana se consideră vătămată în privința dreptului de acces la informațiile de interes public solicitate;

i) alte informații generale de interes public privind activitatea autorității sau instituției publice.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin.(1) se realizează prin comunicate afișate la sediul autorității sau instituției publice, ori publicate în Monitorul Oficial, în publicații proprii, inclusiv pagina de Internet proprie, sau în mass-media.

(3) Fiecare autoritate sau instituție publică are obligația de a publica și reactualiza anual un buletin informativ care va cuprinde categoriile de informații prevăzute la alin. (1).

Art.5. – Orice persoană are dreptul de a solicita și de a obține de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public.

Art.6. – Solicitarea informațiilor de interes public se face, de regulă, în scris și va cuprinde următoarele elemente:

a) autoritatea sau instituția publică la care se adresează cererea;

b) informația de interes public solicitată. Solicitarea trebuie să fie suficient de precis formulată pentru a permite autorității sau instituției publice identificarea informației de interes public;

c) numele, prenumele și semnătura solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului.

Art.7. – (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a răspunde în scris la solicitarea de informații de interes public în termen de 10 zile sau după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în termenul de 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia, în scris, despre acest fapt în termenul de 10 zile.

(2) În cazul în care persoana solicită verbal informații de interes public, funcționarii din cadrul compartimentelor de informare și relații publice au obligația de a preciza condițiile și formele în care are loc accesul la informațiile de interes public și pot furniza pe loc informațiile solicitate. În cazul în care informațiile solicitate nu sunt disponibile pe loc, persoana este îndrumată să solicite în scris informația publică, urmând ca cererea să îi fie rezolvată în termenele prevăzute la alin. (1).

(3) Solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic.

Art.8. – În cazul în care solicitarea de informații de interes public implică realizarea de copii ale documentelor deținute de autoritatea sau instituția publică, costul serviciilor de copiere se suportă de solicitant, în condițiile legii.

Art.9. – Persoanele care efectuează studii și cercetări, în folos propriu sau în interes de serviciu, au acces la fondul documentaristic al autorității sau instituției publice, pe baza solicitării personale. Copiile documentelor deținute de autoritatea sau instituția publică se realizează în condițiile art.8.

Art.10. - (1) În situația în care informațiile solicitate sunt deja accesibile într-una din variantele prevăzute la art.4, alin.(2)., autoritatea sau instituția publică va comunica solicitantului, pe loc sau în cel mult 5 zile de la înregistrarea cererii, sursa cea mai adecvată pentru accesul la informația solicitată.

(2) În cazul în care solicitarea de informații de interes public vizează o informație inexistentă sau este adresată unei autorități sau instituții publice care nu deține informația respectivă, răspunsul va fi comunicat solicitantului în termenul prevăzut la art.7 alin.1, cu precizarea inexistenței informației solicitate sau indicarea autorității sau instituției publice competente în domeniul informațiilor de interes public vizat.

Art.11. Autoritățile și instituțiile publice pot refuza, în condițiile legii, accesul la următoarele informații:

- a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, numai dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, definite astfel prin lege specială;
- b) informațiile privind deliberările autorităților și instituțiilor publice, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, numai dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, definite astfel prin lege specială;
- c) informațiile cu privire la datele personale ale cetățenilor, cu excepția cazurilor în care accesul la acestea este reglementat prin lege;

- d) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere bunului curs al justiției, dreptului unei persoane de a beneficia de judecată dreaptă sau dreptului unei autorități sau instituții publice de a conduce o anchetă penală sau disciplinară;
- e) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor sau protecția mediului înconjurător;
- f) informațiile comerciale sau financiare a căror publicitate aduce atingere concurenței loiale;
- g) alte informații la care legea interzice accesul.

Art.12. Informațiile care favorizează sau acoperă încălcarea legii de către o autoritate sau instituție publică nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public.

Art.13. Informațiile cu privire la datele personale ale cetățeanului pot deveni informații de interes public numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții speciale privind accesul mass-media la informațiile de interes public

Art.14. – (1) Accesul mass-media la informațiile de interes public este garantat.

(2) Activitatea de culegere și difuzare a informațiilor de interes public desfășurată de mass-media constituie o concretizare a dreptului cetățenilor de a avea acces la orice informație de interes public.

Art.15. – Pentru asigurarea accesului mass-media la informațiile de interes public, autoritățile și instituțiile publice au obligația de a desemna un

purtător de cuvânt, de regulă, din cadrul compartimentelor de informare și relații publice.

Art.16. – (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a organiza periodic, de regulă odată pe lună, conferințe de presă pentru aducerea la cunoștință a informațiilor de interes public.

(2) În cadrul conferințelor de presă, ziaristii au dreptul să adreseze întrebări cu privire la orice informații de interes public.

Art.17. – (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a acorda, fără discriminare, acreditarea ziarștilor.

(2) Acreditarea se acordă la cererea organismelor de presă, în termen de 2 zile de la înregistrarea cererii.

(3) Autoritățile și instituțiile publice pot refuza acordarea acreditării sau pot retrage acreditarea unui ziarist numai pentru motive întemeiate și care nu privesc opiniile exprimate în presă de respectivul ziarist.

(4) Refuzul acordării acreditării și retragerea acreditării unui ziarist se comunică în scris și nu afectează dreptul organismului de presă de a obține acreditarea pentru un alt ziarist.

Art.18. – (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a informa mass-media în timp util asupra conferințelor de presă sau a oricăror alte acțiuni publice organizate de acestea.

(2) Autoritățile și instituțiile publice nu pot interzice în nici un fel accesul mass-media la acțiunile publice organizate de acestea.

Art.19. – Mass-media nu au obligația de a publica informațiile furnizate de autoritățile sau instituțiile publice.

CAPITOLUL III

Sanctiuni

Art.20. – (1) În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale recunoscute de lege, aceasta poate face o plângere la tribunalul în raza teritorială a căreia se află domiciliul sau sediul acesteia. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la art. 7, respectiv art.10.

(2) Instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și poate dispune plata unor daune morale și/sau materiale.

(3) Decizia tribunalului este supusă recursului.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art.21. – (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile și instituțiile publice vor lua măsuri pentru punerea ei în aplicare.

(2) - Ministerul Informațiilor Publice va prezenta Guvernului, în termenul prevăzut la alin.(1), planul de măsuri pentru sprijinirea autorităților și instituțiilor publice în organizarea și funcționarea compartimentelor de informare și relații publice, precum și în pregătirea și perfecționarea personalului din cadrul acestor structuri.

Art.22. – (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Informațiilor Publice, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor și Ministerul Finanțelor Publice vor înainta

Guvernului propuneri privind măsurile necesare pentru ca informațiile de interes public să devină disponibile, în mod progresiv, prin intermediul unor baze de date informatizate accesibile publicului la nivel național.

(2) Măsurile prevăzute la alin.(1) vor privi inclusiv dotarea autorităților și instituțiilor publice cu echipamentele de tehnică de calcul adecvate.

Art.23. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice prevederi contrare.

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind accesul
la informațiile de interes public**

Analizând proiectul de **Lege privind accesul la informațiile de interes public**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.42 din 22 martie 2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. Proiectul reglementează o problemă importantă a cărei corectă rezolvare se constituie într-un reper pentru aprecierea caracterului democratic al statului și, în general, al societății românești contemporane.

Proiectul definește noțiunile specifice reglementării și cuprinde norme privind organizarea accesului cetățenilor și al mass-mediei la informațiile de interes public, precum și excepțiile de la dispozițiile privind obligația comunicării unor informații.

2. În partea introductivă, proiectul trebuie să cuprindă referirile la Parlamentul României, Camera Deputaților și Senat, precum și formula introductivă consacrată de Legea nr.24/2000:

“Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

3. La **art.2 lit.a)**, chiar dacă în definirea termenilor uzitați se face precizarea că aceasta este făcută “în sensul prezentei legi”, considerăm că includerea în categoria autorităților și instituțiilor publice, a regiilor

autonome (care sunt agenți economici) este forțată. Dacă se dorește ca legea să se aplice și regiilor autonome, acest lucru se poate realiza printr-un articol distinct în cadrul Cap. IV. - Dispoziții tranzitorii și finale, eventual în următoarea redactare:

“Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și regiilor autonome”.

4. În **art.2 lit.c)** textul ar fi mai exact dacă în loc să se refere la informația **pentru care se cere protecția**, s-ar referi la informația **pentru care este instituită protecția ...**

5. La **art.4 alin.(1)**, pentru un spor de rigoare în exprimare, propunem înlocuirea termenului “a comunica” prin termenul “a furniza” care, în context, este mai adecvat.

Totodată, la același articol, semnalăm că norma privind obligația fiecărei autorități sau instituții publice de a furniza din oficiu informațiile de interes public trebuie corelată cu dispoziția de la art.11, care stabilește unele excepții privind informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, cele care privesc interesele economice și politice ale României etc., prin inserarea unui text sub forma: “dacă aceasta nu se încadrează în categoria celor prevăzute la art.11”.

6. În **art.5**, textul ar trebui redactat printr-o corelare mai strânsă cu art.31 alin.(1) din Constituție privind dreptul oricărei persoane de a avea acces la orice informație de interes public, drept care - potrivit textului constituțional citat - nu poate fi îngrădit.

7. Ținând seama și de dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr.29/1990 și pentru a se asigura o uniformizare a termenelor de comunicare a răspunsurilor autorităților publice la solicitările cetățenilor, propunem menținerea în textul art.7 alin.(1) din proiect a unui termen unic de 30 zile de la înregistrarea solicitării.

8. În **art.9**, pentru a se înțelege că este vorba despre copiile documentelor **care-i sunt necesare în scopul enunțat în text**, fraza a doua ar trebui să înceapă cu formularea: “**Copii ale documentelor**”.

9. În **art.13**, în loc de “care afectează”, ar fi mai potrivit să se scrie “care vizează”.

10. La **art.17 alin.(3)**, considerăm că autoritățile și instituțiile publice ar trebui să aibă dreptul de a retrage acreditarea unui ziarist și în situația în care opiniile acestuia exprimate în presă sunt **vădit deformat** sau nu reflectă realitatea.

11. La **art.19**, actuala redactare a textului nu este în concordanță cu dispozițiile în materie ale **art.14 alin.(2)** din Constituție, conform căruia "**mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice**". În consecință, pentru a se evita o informare incorectă, **inclusiv prin omisiune**, sugerăm reformularea în mod corespunzător a textului acestui articol din proiect.

12. Titlul Cap.III intitulat "Sanctiuni" este inadecvat, deoarece în cuprinsul acestuia nu sunt reglementate **sanctiuni** aplicabile autorităților publice ci căile de atac împotriva acelor autorități sau instituții publice care, în mod nejustificat, refuză furnizarea respectivelor informații. Propunem, de aceea, ca titlul Cap.III să fie reformulat "**Rezolvarea contestațiilor**". În mod corelativ, art.20 alin.(1) va face referire la "contestație", nu la "plângere".

La același text, semnalăm că formularea corectă privind competența tribunalului este: "**... în a cărui rază teritorială se află domiciliul sau ...**".

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 250/26.03.2001

L E G E

privind liberul acces la informațiile de interes public

Capitolul I - Dispoziții generale

Art.1 - Accesul liber și neîngrădit al cetățenilor la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul din principiile fundamentale pe care se bazează relațiile dintre cetățeni și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și documentele internaționale ratificate de Parlamentul României.

Prin "autoritate publică", în sensul prezentei legi, se înțelege orice autoritate care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, în plan central sau în plan local, potrivit prevederilor titlului III din Constituția României.

Art.2 - Prin "informație de interes public", în sensul prezentei legi, se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice, indiferent de suportul ori de forma sau modul de exprimare a informației.

Art.3 - Informațiile de interes public care privesc treburile publice sunt considerate, în sensul prezentei legi, informații de interes public cu caracter general, iar accesul la această categorie de informații deținute de autoritățile publice este liber și neîngrădit pentru orice cetățean.

Art.4 - Informațiile de interes public care privesc probleme personale sunt considerate, în sensul prezentei informații de interes public cu caracter personal, iar accesul la această categorie de informații deținute de autoritățile

publice este liber și neîngrădit numai pentru cetățeanul la care se referă informațiile, sau pentru cel care face dovada unui interes personal legitim, potrivit legislației speciale privind protecția datelor personale.

Capitolul II - Asigurarea accesului la informațiile de interes public

Art.5 - Pentru asigurarea accesului cetățenilor la informațiile de interes public, deținute de autoritățile publice în plan central sau local, acestea sunt obligate să-și organizeze compartimente specializate cu atribuții de relații publice, ale căror îndatoriri să constituie garanția aplicării prevederilor prezentei lege.

Art.6 - Asigurarea de către autoritățile publice a accesului la informațiile de interes public se face atât pe calea informării din oficiu, cât și pe calea informării la cerere, prin intermediul compartimentului relații publice.

Art.7 - Autoritățile publice sunt obligate să dea din oficiu publicității un raport periodic de activitate, cel puțin anual, care publică în Monitorul Oficial pe cheltuiala acestora, dacă autoritățile publice respective își desfășoară activitatea pe plan central, sau care se tipărește pe cheltuiala acestora și se difuzează gratuit la sediu, dacă acestea își desfășoară activitatea pe plan local. Raportul periodic de activitate se dă publicității la data anunțată public și va cuprinde în anexă temeiul legal pe baza căruia funcționează autoritatea publică, schema de organizare detaliată a autorității publice, principiile de funcționare, lista documentelor editate pentru uz public și informații precise cu privire la veniturile și cheltuielile bugetare.

De asemenea, la sediul autorităților publice se vor difuza contra cost toate actele normative emise, precum și toate documentele editate pentru uz public de autoritățile respective, cu excepția celor publicate în Monitorul Oficial.

Costul nu va putea depăși cheltuielile pentru publicare.

Art.8 - Autoritățile publice sunt obligate să asigure cetățenilor la cererea acestora, informațiile de interes public, solicitate în scris sau oral. Pentru aceasta compartimentele de relații publice vor presta un serviciu public de răspunsuri la petiții și un serviciu public de informații orale.

În solicitările adresate autorităților publice, petenți vor furniza, în măsura posibilului, date clare cu privire la informațiile solicitate astfel încât să faciliteze identificarea acestora.

Art.9 - Răspunsurile la petițiile cetățenilor, prin care solicită informații de interes public, se comunică în scris petiționarilor termen de 15 zile de la primirea petiției. Refuzul de comunicare a informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.

În situația în care informațiile solicitate necesită o cercetare îndelungată sau o prelucrare specială, termenul de 15 zile se poate prelungi până la 30 zile, cu condiția înștiințării în scris a petentului cu privire la necesitatea prelungirii.

Dacă, urmare a informațiilor primite, petentul solicită copii privind documentele aflate în posesia autorității publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiție, răspunsul fiind transmis în termenele prevăzute la alin.1. Costurile copiilor se suportă de solicitant.

Art.10 - Informațiile de interes public solicitate oral de cetățeni se comunică în cadrul unui program stabilit de conducerea autorității publice, afișat la sediul autorității respective, și care va cuprinde cel puțin 3 ore de lucru cu publicul dimineața și 3 ore după-amiaza, în cel puțin o zi pe săptămână. Activitățile de registratură privind petițiile nu se pot include în acest program și se desfășoară separat.

Art.11 - Nu este supusă prevederilor art.8, 9 și 10 din prezenta lege activitatea autorităților publice de răspunsuri la petiții și de audiențe, desfășurată potrivit specificului competențelor respectivelor autorități, dacă aceasta privește aprobări, autorizări, prestări servicii și orice alte solicitări decît informații de interes public.

Art.12 - Informațiile de interes public cu caracter general și informațiile de interes public cu caracter personal, definite astfel potrivit art.3 și 4 din prezenta lege, se pot stoca și prelucra autoritățile publice, în cantitățile și condițiile prevăzute prin legislația specială privind tehnologia informației precum și legislația specială privind arhivele.

Art 13 - Informațiile publice de interes personal nu pot fi transferate între autoritățile publice, decît în temeiul unui drept constituțional sau a unei obligații legale, ori cu acordul scris al persoanei care are acces la acele informații potrivit art.4 din prezenta lege.

Art.14 - Se exceptează de la accesul liber și neîngrădit al cetățenilor, prevăzut de art.3 și 4 din prezenta lege, următoarele categorii de informații:

- a) informațiile din domeniul siguranței naționale, apărării naționale și ordinii publice, numai dacă fac parte din categoriile clasificate ca secrete prin lege specială;
- b) informațiile privind deliberările autorităților publice, precum și cele privind relațiile economice și politice ale României, numai dacă fac parte din categoriile clasificate ca secrete prin lege specială;
- c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, numai dacă publicitatea acestora ar aduce atingere principiului concurenței loiale;

d) informațiile privind procedurile judiciare, numai dacă publicitatea acestora ar diminua șansele derulării unei proceduri corecte, ar dezvălui surse confidențiale sau ar pune în pericol viața unei persoane;

e) informațiile care privesc viața particulară a angajaților autorităților publice, numai dacă sunt legate de starea civilă sau fișa medicală a acestora

f) informațiile care privesc viața particulară a oricăror persoan fizice, numai dacă publicitatea acestora ar aduce atingere demnității ori intimității familiale sau private și dacă această publicitate nu a devenit obligatorie potrivit prevederilor unei legi speciale.

g) informațiile care privesc deciziile unor autorități publice, numai dacă publicitatea acestora ar prejudicia măsurile de protecție a tinerilor sau măsurile de protejare a mediului înconjurător.

Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin.1 revine exclusiv autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor statului abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor.

Capitolul III - Accesul presei la informațiile de interes public

Art.15 - Activitatea de culegere și difuzare a informațiilor de interes public, desfășurată de mijloacele de informare în masă care constituie presa scrisă și audiovizuală, reprezintă o formă indirectă de exercitare de către cetățeni a unor drepturi fundamentale, iar autoritățile publice sunt obligate să asigure realizarea acesteia.

Art.16 - Presa scrisă și audiovizuală beneficiază de toate prevederile prezentei legi aplicabile cetățenilor cu privire la accsul liber și neîngrădit la informațiile de interes public solicitate în scris sau oral.

Art.17 - Pentru facilitarea accesului permanent al presei la informațiile de interes public, deosebit de organizarea accesului cetățenilor, autoritățile publice vor desemna un purtător de cuvânt din cadrul compartimentului de relații publice. De asemenea, vor organiza periodic, cel puțin o dată pe lună, conferințe de presă la care ziaristii acreditați vor avea dreptul să pună întrebări timp de minimum 30 de minute.

Art.18 - Autoritățile publice, care sunt obligate, prin prezenta lege sau prin legea proprie de organizare și funcționare, să desfășoare activități specifice în prezența presei, sunt obligate să elibereze acreditări la cererea tuturor organismelor de presă care le solicită, fără discriminare.

Acreditările se eliberează, în termen de 3 zile de la solicitare, organismelor de presă, pentru ziaristii indicați în solicitare, și se pot refuza sau retrage unui ziarist, dar fără a afecta dreptul imprescriptibil al organismului de presă de a obține acreditare pentru un alt ziarist.

Decizia privind refuzul sau retragerea acreditării pentru un ziarist trebuie motivată și se comunică în scris organismului care a solicitat acreditarea. Motivele refuzului sau retragerii acreditării pot privi doar fapte care tulbură activitățile normale ale autorității publice și nu opiniile exprimate în presă de ziarist.

Impotriva refuzului sau retragerii unei acreditări se poate face plângere de către organismul de presă care a solicitat acreditarea, potrivit procedurilor prevăzute de art.21 din prezenta lege.

Art 19 - Autoritățile publice, care sunt obligate, prin legea proprie de organizare și funcționare, să desfășoare activități specifice în prezența publicului, sunt, de asemenea, obligate să permită accesul presei scrise și

audiovizuale la acele activități, difuzarea materialelor obținute de ziariști urmând să țină seama doar de deontologia profesională.

Capitolul IV - Sanctiuni

Art.20 - Refuzul explicit, motivat, sau tacit de a aplica oricare din prevederile prezentei legi, manifestat de către orice autoritate publică față de cererea unui cetățean, să dă dreptul cetățeanului în cauză de a considera aceasta o îngrădire a liberului acces la informațiile de interes public și de a adresa o plângere în justiție împotriva autorității publice respective, cerând pe această cale soluționarea solicitării inițiale și repararea pagubelor, atât sub aspect moral cât și material.

Prevederile alin.1 se aplică și pentru organismele de presă, în situația în care acestora li s-ar îngrădi accesul liber la informații de interes public prin încălcarea vreunei dispoziții a prezentei legi.

Art.21 - Plângerea se adresează Tribunalului aflat în raza eritorială în care domiciliază cel care formulează plângerea, în termen de 30 zile de la data la care acesta a luat cunoștință de refuzul autorității publice. Apelul formulat de oricare dintre părți față de hotărârea Tribunalului se judecă de Curtea de Apel competentă, iar hotărârea pronunțată este definitivă și devine executorie de la data pronunțării.

În soluționarea plângerilor, judecătorii au dreptul de a examina orice informații, indiferent de natura și conținutul acestora, pentru a putea decide în cunoștință de cauză cu privire la accesul solicitat de petenți. Dacă informațiile se

referă la secrete de stat sau de serviciu, judecătorii sunt obligați să respecte regula confidențialității.

Capitolul V - Dispoziții tranzitorii finale

Art.22 - Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial. In termen de 60 de zile de la publicare, prin ordin sau decizie a conducerilor autorităților publice, atât în plan central cât și în plan local, se vor lua măsuri pentru punerea în aplicare a prezentei legi.